

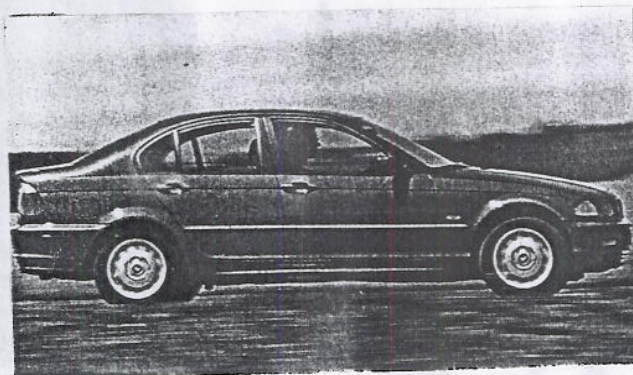

DARK STAR

Milí čtenáři přečetli jsme za vás první díl časopisu
FAKTA X a vybrali jsme pro vás to nejlepší
a to vám nabízíme v našem dalším čísle časopisu

DARK STAR

Motoristická příloha:
Pařížský autosalon '98;
Nové BMW řady 3

"Trpíte často žízň, pane Novák?"
"Ani ne, pane doktore, k takovým
extrémům to nenechávám nikdy dojít."

"Půjč mi búru na metro!"
"Nemůžu, mám jenom pětistovku."
"Nevadí, pojedu taxíkem."

AAAAAAAAAA _____ 9XA

Absolutní motorista- muž, který získal i ztratil život
při defektu gumy.

Adam s Evou- nultá, ověřovací série lidstva. První
zmetek byl Kain.

Adam- bezkonkurenční milenec, poslední muž, který
si mohl být stoprocentně jistý, že je mu žena
věrná,

Adjunkt- mladý lesní, který obyčejně dělá to, co už
starý nadlesní nestačí.

Adolescence- věkové období mezi pubertou a dospělostí.
U některých mužů navazuje přímo na senilitu.

Afrodisiaka- ptačí zob, živá voda, tužidlo.

AIDS- choroba, která konečně přiměla lidstvo brát sex
smrtelně vážně, trest Boží za Říjnovou revoluci,
zkratka Afričko-Indický Dar Socialismu.

Alibisticko-indický způsob milování- "Nechme to na jindy!"

Aspirin- nejbezpečnější antikoncepční prostředek / pokud jej
drží žena pevně mezi koleny/.

Vánoční kokosové kuličky

Čas: 15 minut

Co je třeba: 100g másla

100g ovesných vloček

35g kokosové moučky

75g moučkového cukru

1 lžice vanilkového cukru

1 lžice kakaa

1 lžice studené vody

Zdobení: kokosová moučka

Pracovní postup: 1. V misce nejprve smícháme všechny
příspěvky na jednotlivou hmotu.

2. Ze vzniklého těsta uděláme kuličky,
které obalíme v kokosové moučce.
Hotové kuličky pak okamžitě klademe
na pergamenový papír.

3. Kuličky necháme chvíli odležet,
jsou pak chutnější. Uchováváme-li
je v uzavřené dóze, zůstanou dlouho
jako čerstvé.

Náš „DARK STAR team“ letos v říjnu navštívil **Pařížský autosalon**, na kterém se představila řada zajímavých automobilů nejrůznějších značek a tvarů z nejrůznějších zemí.

Nejvíce nás zaujal španělský **Seat Toledo II. generace** s tříprostorovou karoserií. Na první pohled zaujme svou elegantní přídíl se zcela nově pojatou maskou chladiče. Využívá podlahovou plošinu jednotnou také pro Škody Octavie, Audi A3, a VW Golf IV. Toledo má velice dynamický design a tradičně velký zavazadlový prostor o objemu 0,5 m³.

Francouzský Renault letos slavil sté výročí od svého vzniku, a tak předváděl velice atraktivní modely. Jedním z nich byl **Renault Vel Satis**. Touto studií se Renault zaměřil na luxusní kupé budoucnosti. Největší zajímavostí pro tento vůz je, že obsahuje stylistické prvky charakteristické pro automobily dvacátých let.

Francouzská automobilka Citroën předvedla studii malého vozu nazvanou **C3**, která možná někoho odvrátí svými zadními dveřmi, které se otvírají v opačném směru, než jsme zvyklí. Citroën také rozšířil modelovou řadu Xsara o komfortní pětimístnou verzi **Picasso**, která se bude prodávat od konce příštího roku.

Ani francouzský Peugeot nezůstal pozadu. Představil **Peugeot 206 Escapade**, který se od standardní „dvěstěšestky“ výrazně liší. Zajímavá litá kola a rezerva zapuštěná do zadních dveří jsou asi první slova, která řeknete, když tento atraktivní automobil poprvé spatříte.

Německý Ford představil nový **Ford Focus**, nástupce legendárního Escorta, ve všech variantách, tedy třídveřový a pětídveřový hatchback, kombi a velmi luxusní sedan.

Německý Volkswagen se pochlubil malým automobilem **VW Lupo** s tříválcovým motorem 1,2 TDI s maximálním výkonem 45 kW. Vůz vyvine největší rychlost 165 km/h a má supernízkou spotřebu 3 l na 100km.

Vyznavači rychlé jízdy si jistě přijdou na své už pouhým pohledem na **Maserati 3200 GT**. Tento italský automobil pohání motor V8 3,2 l/272 kW, s nímž „gé-téčko“ vyvine největší rychlost 280 km/h.

A na závěr ještě jeden oříšek: Česká Škodovka zde představila svojí studii **Škoda Octavia Combi Country**, vycházející z luxusní verze SLX. Je o 23 mm vyšší a má stálý pohon všech čtyř kol. Vůz pohání motor 1,9 TDI/66 kW. Sériové provedení se pravděpodobně objeví již na ženevském autosalonu v březnu '99.

Renault Vel Satis

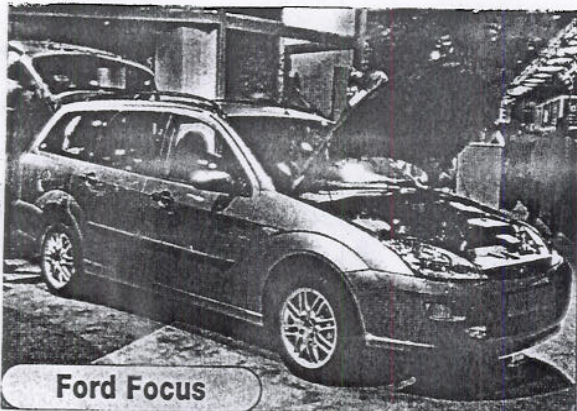
Citroën C3

Citroën Xsara Picasso

Peugeot 206 Escapade

Ford Focus

Volkswagen Lupo

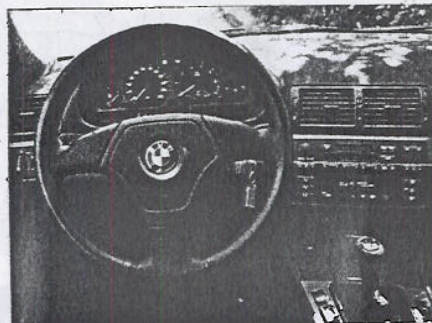
Škoda Octavia Combi Country

Maserati 3200 GT

BMW 318i

Pětimístný osobní automobil s pětivéřovou karoserií, motorem vpředu a pohonem zadních kol.

ZÁKLADNÍ TECHNICKÉ ÚDAJE

Motor:

Kapalinou chlazený zážehový
řadový čtyřválec uložený vpředu
podélně.

Zdvihový objem:

1796 cm³

Max. výkon:

85 kW při 5500 ot./min.

Max. rychlost:

201 km/h

Akcelerace:

11,3 s

Max. točivý moment:

168 N.m při 3900 ot./min.

Spotřeba

(město/90/120 km/h): 11,1/6,2/8,0 l/100 km

Rozměry (d/š/v):

4433/1698/1398 mm

Objem pal. Nádrže:

62 l

Objem zav. prostoru:

0,435 m³

Základní cena:

998 700 Kč vč. DPH

HODNOCENÍ:

- +** přitažlivý design,
perfektní dílenské zpracování,
výborné jízdní vlastnosti
- vyšší cena

SMRT V DŽUNGLI

Impozantní štít Elgon, dominující nad rovinami v západní Keni, je pravděpodobně zdrojem viru tak nakažlivého jako je nachlazení a přitom přinášející smrt jako kdysi mor.

Doposud proti němu neexistuje lék ...

Smrt člověka je vždy smutná. Především, když jste s ním v malém prostoru 35 místního letadla. Nezaregistroval jsem pocity těch, kteří s námi letěli v lednu 1980 nad jezerem Viktoria v Nairobi spolu s mužem, kterému budeme říkat třeba Charles Papin. Zachytil jsem však strašnou Papinovu smrt.

Všechno to začalo 1. Ledna, kdy 51letý inženýr Papin z Francie navštívil horu Elgon v keňské džungli. Nikdy už se nedozvíme, co se tenkrát stalo, ale po týdnu

začala Papina víc a víc bolet hlava. Dostal horečku a začal zvracet. Zčervenaly mu

oči a jeho tvář pokrytá rudými vřidky zežloutla. I když vřidky po čase zmizely, jeho obličej jako by podivně znehybněl. Papin byl neklidný a podrážděný, jako kdyby utrpěl otřes mozku. Bezradní lékaři ho poslali do Nairobi.

V polovině letu začal Papin zvracet černou krev. Ta se mu řinula i z nosu. Virus se pokoušel najít novou oběť, protože tahle mu už umírala. Papinova tvář byla zapadlá, protože podkožní tkáň se rozpustila. Jeho pohyby byly pouze automatické, jako by část jeho mozku odumřela. Ledviny mu přestaly pracovat a játra se začala rozkládat, jako by byl mrtvý. Po přistání Papina odvezli do nemocnice. Tam upadl do bezvědomí a krvácel ze všech tělních otvorů.

Papin umíral a virus v něm žijící si hledal novou oběť. Našel si ji v člověku, který nemocného opatroval, když doktor Shem Musoke prohlížel pacientovo hrdlo a pokoušel se uvolnit jeho dýchací cesty, Papin se mu pozvracel přímo do obličeje.

Papin druhý den zemřel, ale virus se zachránil. Za devět dní začala doktora Musoke bolet hlava a potom mu zčervenaly oči....

Musoke a Papin byli nakaženi virem Ebola. Dodnes o něm mnoho nevíme a dodnes proti němu neexistuje žádný lék. Jednou se tento vir rozšířil v Belgii, ve vesničce Yamburk, která byla do 24hodin obklíčena vojáky. Ti na každého, kdo by se pokusil opustit vesnici střílet.

ČEKÁNÍ NA SMRT

V průběhu nákazy virem Ebola trpí nemocní většinou těmito příznaky:

1-6 DEN

- * Bolení hlavy a bolesti v krku.
- * V cévách se tvoří tromby, které zpomalují průtok krve do důležitých orgánů.
- * Na kůži se objevují červené vřidky.
- * Kůže se pokrývá bílými puchýři.

7-10 DEN

- * Krvácení z dutiny ústní, dásní a slinných žláz. Sliznice jazyku, krku a průdušnice je díky intenzivnímu zvracení krve jakoby odtržená.
- * Dochází k otokům varlat, které následně černají. Ženám černají nebo modrají stydké pysky. Těhotné ženy potratí.
- * Dochází k rozpadu jater.
- * Ledviny přestávají pracovat a do krve se dostává moč. Slezina tvrdne a nabývá rozměru basketbalového míče.

11-13 DEN

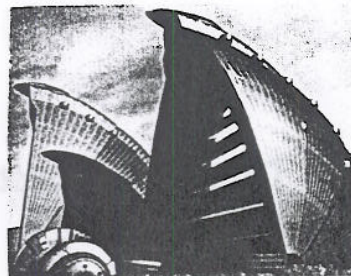
- * Oční bulvy se zaplňují krví a nemocný z nich může krváct.
- * Srdeční svalovina tvrdne a dochází k vnitřnímu krvácení, hrudní dutina se zaplňuje krví.
- * Střevní výstelka je vyloučena análním otvorem.
- * V průběhu agónie přicházejí silné křeče a končetiny, které jsou jimi zachváceny, kolem roztřikují infikovanou krev.

Jiránek

Dune 2000

Strategická hra Duna 2000 je nové provedení matky všech relatiime strategií Duny 2. Každá mise z 27 misí Duny 2000 je identická se svou předlohou, stejně tak jako mapy povrchu-i když je na první pohled díky přepracované grafice asi těžko rozpoznáte. Stejně jako mapy bojišť i všechny jednotky a budovy v Duně 2000 jsou shodné s původními(díky vylepšené grafice je i tentokrát stěží poznáte). Ačkoli odlišností v herním konceptu jsou mezi Dunou 2 a Dunou 2000 minimální, změny v herním enginu mají ve skutečnosti na vlastní hraní poměrně značný vliv. Tedy hlavní rozdíly Duny jsou v grafice, animacemi mezi misemi, tvoření skupiny jednotek, možnosti multiplayeru atd.

Přestože asi většina z vás Dunu 2 zná, rozhodli jsme se pro ty kdo ji nehráli, udělat krátký popis(je stoprocentně platný i pro Dunu 2000).

Duna 2 byla vytvořena na motivy románu Franka Herberta a filmu Davida Lynche z roku 1984. Děj Duny se odehrává na pouštní planetě Arrakis(planeta známá spíše pod jménem Duna). Arrakis je jediným místem, kde se vyskytuje nejvzácnější substance vesmíru-SPICE MELANGE, bez ní by nebyly schopné meziplanetární lety. O planetu bojují mezi sebou tři národy.

Prvními jsou Atreidé(strana dobra), tvrdě pracující lidé.Typické jsou pro ně létající ornithoptéry, odolnost budov a loajalita jednotek.

Druhými jsou krutí Harkonnenové, kteří jsou známí svou hrubou silou a nelegální jadernou výzbrojí(devastatoři pohánění radioaktivitou atd.)

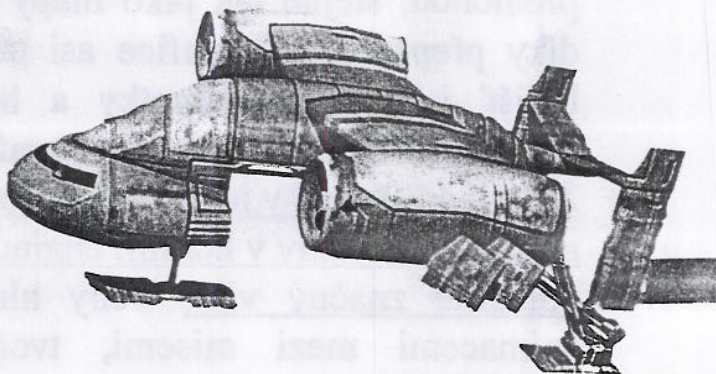
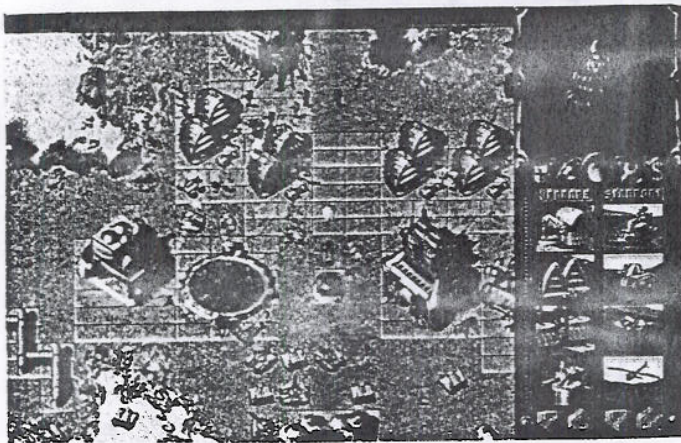
Třetím národem jsou Ordosové. Jejich výhodou je bohatství, díky kterému mohou stavět velmi silné armády a zbraně.

Ve hře ~~můžete hrát~~ za všechny tři armády, z nichž má každý své výhody i nevýhody. Podstata hry snad byla okopírována ve všech relatiime strategiích.

Zpočátku hraní musíte natěžit určitý počet koření(Spice Melange) a zůstat naživu. Potom, ale musíte také všechny nepřátele zničit. Kopíř

Duny 2 je spoustu z nichž je to třeba Warcraft, Command Conquer, Z, KKND atd.

Požadavky: Win 95, Pentium 90, 16 MB RAM, 50MB Harrrdisk, 3D ne
Výrobce: Westwood Distributor: Virgin

Stalo se *Pokus který se neosvědčil*

Majitel soukromého pohřebního ústavu v Jindřichově Hradci, Ladislav Žejdlík, se pokusil o zavedení úplné novinky ve věci zpracování a uložení ostatků drahých zesnulých. Rozpouštěl nebožtíky po pohřebním obřadu v 80% kyselině sírové, roztok poté nalil do 120l akvária a to odevzdal pozůstalým, kteří tento skleněný sarkofág mohli uložit v bytě na vhodném místě (v tzv. pietním koutku) a kochat se pocitem, že jejich zvěčnělý příbuzný dlí stále s nimi.

Tento nový způsob zavedl již v únoru tohoto roku a zprvu vše nasvědčovalo tomu, že se novinka vžije. Zakázek tohoto druhu totiž přibývalo geometrickou řadou, a to i z míst jindřichohradeckému okresu velmi vzdálených.

Bohužel, na sklonku dubna padla kosa na kámen. Způsobilo to zřejmě nekvalitní lepidlo na sklo, které u jednoho ze skleněných sarkofágů povolilo a 120l roztoku kyseliny sírové a nebožtíka se rozlilo po bytě. Tak byla v podstatě vyvražďena celá rodina jakýchsi Nováčků z Teplic.

Česká obchodní inspekce s okamžitou platností zakázala tento způsob uchovávání ostatků zesnulých a jindřichohradecký funebrák tak došel mohutné finanční ztráty, s níž se nedokázal psychicky vyrovnat. Sebevražděně ukončil svůj život rovněž v kyselinovém nálevu.

Tvrdej chlap

Ten vlak se blíží nepředstavitelnou rychlostí. Tak to je asi můj konec. Pražce tlačí a šutry mezi nimi nejsou taky ze sametu. Hluk sílí. Kolos se přibližuje a já vidím, jak mi strojvůdce mává. Dvě kulatá světla, sběrač krav vepředu a za ním několik párů kol. To je tedy konec, mám chuť utýct, ale nemůžu. Dal jsem slovo a slovo dělá chlapa. Tak. Tady budu. Vlak najel na vyhlídku a uhnul těsně před místem, kde jsem ležel. Odděchl jsem si. Ale za jak dlouho pojedě další? Za hodinu? Za dvě? Nebo za pět minut. Dneska jich tady má projet dvanáct. Přes má záda. To bude záběr. Ale já neuhnul, víte? Dal jsem před slovo chlapa. Ale to už víte.

Kde to vlastně začalo... Jo, vyhodlil mě z práce a já byl nezaměstnaný, ale jak se chcete živit? Podpora malá, pak ještě menší a nakonec žádná. Tak to řeším takle.

V dálce se ozývá dunění kol. Že by jel vlak? Určitě. A po moji koleji. Musím vám ještě něco rychle povědět. Za pár vteřin mně pojedě po zádech a já neuhnul. Dal jsem před to slovo. To slovo chlapa. Ještě včera jsem byl ochoten přijmout jakoukoliv práci. Tak jsem ji přijal. Pracuji na dráze a mám funkci 175cm dlouhé kolejnice, místo kusu, který někdo ukradl. Tak tady pracuji jako kolejnice. Znáte to. Veliká zodpovědnost za malý prachy. Ale dal jsem slovo chladně... A je to. Vlak mi přešel přes žebra a já neuhnul. Ještě jich dneska pár bude a já neuhnul. Na to dávám slovo kolejnice!

Vize posmrtného ŽIVOTA ?

Miliony lidí, kteří se dotkli smrti, popisují své pocity při opuštění svého těla a cesty do jiného světa. Že by právě toto byl důkaz existence posmrtného života nebo jde o posmrtné myšlenky umírajícího mozku.

Když se KGB rozhodla zlikvidovat gruzínského disidenta Grigorijeviče Rodonaji, nezůstala mu jediná naděje na přežití. Nejdříve ho srazili autem a aby měli stoprocentní jistotu, ještě ho znovu přejeli.

Jeho tělo poté rychle uschovali do márnice, aby mohli provést pitvu. Po třech dnech, když patolog provedl první řez, Rodonaja otevřel oči. Lékař je zavřel a pokračoval v pitvě, ale jeho oči se znovu otevřely. Přes všechny snahy KGB Rodojana žil ! Samotný fakt, že přežil, je naprosto neskutečný, protože měl prasklou lebku a porušenou páteř. Nejvíce překvapující je však vyprávění o tom, co viděl v průběhu času, kdy byl /mrtvý/. Měl pocit, jako kdyby se nacházel v jasném světě, kde neplatily žádné fyzikální zákony. Mohl se přemísťovat kamkoliv se mu zachtělo, viděl skrz stěny, četl v lidské mysli a mohl cestovat v čase. Kdyby ale nedošlo k jedné zvláštní příhodě, lékaři by mu nevěřili. V průběhu své cesty slyšel pláč novorozeněte v blízké nemocnici. Díky svým neobvyklým schopnostem poznal, že dítě má zlomencu kyčel, což samozřejmě lékaři nevěděli. Když začal znovu sám mluvit / po třech dnech od probuzení / , okamžitě o tom informoval nemocniční personál.

Samozřejmě, že Rodojana nemohl vědět o existenci dítěte a jeho zdravotních problémech. Ale přesto rentgenové snímky potvrdili jeho slova. Doposud jediným vysvětlením, které je k dispozici je verze, kterou říká Rodojana.

NEUVĚŘITELNÉ

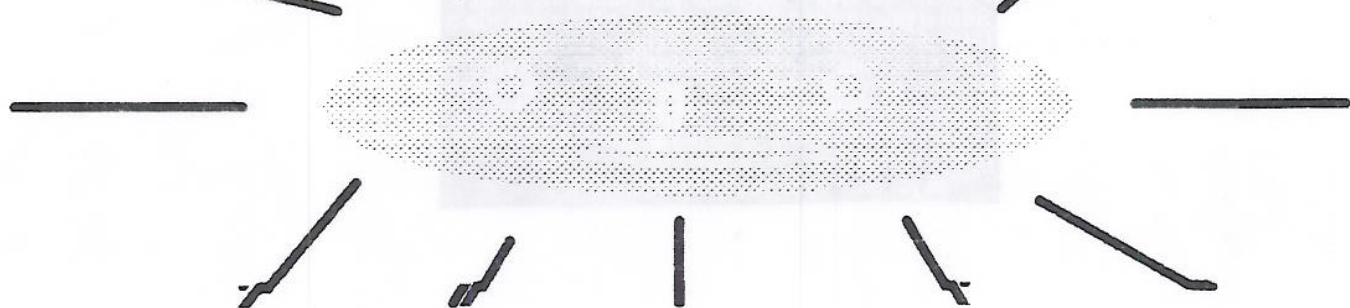
POMOCNÁ DLAŇ

Výpravy na štít Kinabalu ve východní Malajsii v roce 1994 se účastnil také seržant dobrovolné britské armády Bob Mann. Jeho skupina se ztratila v džungli, a když už se konečně zdálo, že našla cestu, Mann uklouzl a upadl na svoji mačetu. Poranil se tak hluboko, že si skoro odsekl dva prsty. Protože neměli žádný obvaz, do rány se mu brzy dostala infekce a začala se objevovat gangréna. Mann dostal strach, že přijde o ruku. Když se skupina po osmi dnech konečně dostala do horské vesničky, upadl Bob do bezvědomí. Místní zaříkávačka mu vložila odumírající ruku do hrnku, do kterého předtím dala hadí maso, zvířecí kosti a byliny. Za dvacet minut infekce zmizela a ruka se začala hojit.

Uklízení duchů

Na každém rohu New Yorku najdete obchod s magickými předměty a příručkami pro začátečníky s meditací. Dokonce, jak píše časopis Elle, se objevil i úplně nový druh služby zvaný očišťování domů od zlých mocností. Paní Eleni Santoro využívá své vlastnosti k neutralizaci zlé aury v navštívených domácnostech a převádí je do energetické rovnováhy. Cena tohoto úkonu se pohybuje okolo 300 až 2500 dolarů. Závisí především na druhu problému. Specialitou paní Santoro jsou domy, kde někdo zemřel, nebo kde se bydlící neustále hádají.

Fóry, které se líbí mému dědovi

- Lékař k obéznímu pacientovi: „Pane Voňásku, vám už ani žádné lázně nepomohou, vy potřebujete více práce a hlavně pohyb. Nesedíte často?“ „Ani ne, pane doktore. Naposledy to bylo už před rokem, a to jen čtyři měsíce!“
- „Dnes si už i bohatí utahují řemeny,“ povídá jeden chudobný důchodce druhému. „Máš úplnou pravdu,“ souhlasí jeho kolega, „ale na kůřech, když letí na Kanáry, nebo francouzskou Rivieru.“
- Mladý muž na návštěvě u známé kartárky. „Tady vám z karet čtu, že do svých padesáti, či šedesáti budete trpět nedostatkem peněz.“ „A co bude se mnou potom?“ „To už si zvyknete, a tak vám důchod bude stačit!“
- V zoo se ptá Pepíček svého otce: „Tatko, bojíš se lva?“ „Ne!“ „A tygra?“ „Také ne!“ „A proč se, tatko, bojíš maminky!“
- „Sousedě, slyšel jste dnes v noci tu hroznou bouřku?“ „Ne, neslyšel, měl jsem totiž dlouhý a bouřlivý rozhovor se svojí ženou!“
- Zatímco otec sedí v hospodě, doma se narodila dvojčata. Pepíček přiběhne za ním a ome dveři ustrašeně volá: „Tati, tati, horek pojd domů! U nás nosí jedno dítě za druhým!“
- „Tati, je to pravda, že člověk pochází z opice?“ „Ovšem.“ „A nevíš, kdo si toho první všiml, že už není opice, ale člověk?“
- Učitel se rozlobí na Evu a Jarmilku: „Čemu se pořád smějete?“ – „Vám ne, pane učiteli,“ špitne Jarmila. „Tak to bych teda rád věděl, co je tady k smíchu!“
- Frantík přijde domů s vysvědčením. „Ty darebáku! Ty ničemo! Ty troubo! Ty lenochu líná, kluku jeden mizerná, hloupá!“ řádí otec. „Nezlob se s tím holoučkem,“ volá na něho matka. „Pro toho syčáka je každého dobrého slova škoda!“
- „Jak rozumíš tomu místu v biblí, kde se píše – v potu tváře budeš jíst chléb svůj?“ táže se učitel žáka Lebedy. Žák Lebeda: „Že máme jíst tak dlouho, až se budeme potit!“
- „Mami, proč má tatínek na hlavě pleš?“ „Viš, to je tím, že pracuje hlavou.“ „Aha, tak proto ti nerostou vousy!“
- Sejdou se dva kluci na chodníku. „Máš bráčku?“ „Ne!“ „Tak koho biješ?“ 50 Kč, manželé Ovčáčikovi, Ostrava-Poruba – 70 Kč, Michal Rusín, Jirkov.

Fóry, které se líbí mému vnukovi

- Rozčiluje se otec nad synovým vysvědčením: „To mám hloupého a líného syna!“ Matka k tomu dodá: „Ano, bohužel, ten kluk je celý po tobě!“
- Revizor se ptá malého chlapce: „Kolik máš roků?“ „Pět.“ „A kdy budeš mít šest?“ „Až vystoupím z vlaku!“
- Zvoní telefon. Sluchátko zvedne otec tří dospívajících dcer. Dříve než se stačí ohlásit, ptá se hlas v telefonu: „To jsi ty, Žabko?“ „Ne,“ řekl otec, „tady je majitel rybníku!“
- Vystrčil ryba hlavu z vody a povídá rybář: „Hej, rybář, dávej nám ty žížaly čerstvé! Po těch včerejších nám bylo špatně!“
- „Tati, když jsem včera klepal koberce, vypadla mi z něj stokoruna. Co mám dělat?“ „Klepej dál!“
- „Honzíku, řekni mi, proč je malá ručička u hodin trochu silnější?“ ptá se učitel. „Prosím, protože se málo pohybuje.“
- Učitel se ptá žáka: „Proč jsi nebyl včera ve škole?“ „Prosím, u nás je přírůstek do rodiny.“ „Je to bratříček, nebo sestřička?“ „Ne, prosím. Maminka se vdávala.“
- Otec se ptá osmileté dcery, co by si přála k narozeninám. „Tampon,“ odpoví dcera. „Tampon?“ diví se otec, „a víš vůbec, na co to je?“ „Ne, ale v televizi říkají, že se s tím dá plavat a hrát tenis!“
- Jirkovi se zamlouvají dívky s dlouhými vlasy. Jednou viděl na hřišti holčičku s krásnými copánky. Svéhl se stydlivě tátovi: „Ta se mi líbí.“ Ještě se na holčičku podíval a své hodnocení přemýšlivě doplnil: „A až vyroste, tak se mi bude líbit ještě víc.“
- Skotovi spadl do polévky moucha. Opatrně ji za křídla vytáhl, podržel nad talířem a vykřikl na ni: „Okamžitě tu polévku vyplivni, nebo vraždím!“
- Trenér radí hokejovým hráčům: „Kluci, při zápase žádný žvýkačky! Sudi je hluchý jak poleho a myslí si, že mu nadáváte!“
- „Séfo, táže se strážník ťuk, „kdy vyjasujeme ty hřebeny?“ „Jaké hřebeny?“ na otázku odpovídá náčelník. „Přece jste říkal, že máme pročesat okolí...“
- Upozorňuje sousedka sousedku: „Paní, váš pes honí támhle nějakého člověka na kole!“ „To určitě není náš pes, ten neumí jezdit na kole!“ 80 Kč, O. Poledníková, Č. Těšín – 10 Kč, M. Rusín, Jirkov – 40 Kč, J. Rehulka, Háj ve Slezsku.

Fóry, které se líbí mému manželovi

- „Tedy řeknu ti, že ten náš synek, ten vejlupek, mi zase líznul z kapsy prachy!“ „A jak jsi přišel na to, že jsem to nebyla já, miláčku?“ „Protože mi tam nechal drobný!“
- Po letech. Ptá se žena manžela: „Drahý, můžeš mi říci, proč ses do mě zamiloval?“ „Vidíš, zlato,“ on na to, „teď se tomu díváš i ty!“
- Namol opilý manžel se vrací po půlnoci domů. Manželka ho v patřičné bojové náladě čeká za dveřmi. „Pst, miláčku, tiše,“ uklidňuje ji manžel. „Já jsem ti něco užasněho objevil, ráno ti řeknu co.“ Zpacifikovaná manželka uléhá a hned ráno naléhá: „Tak cos to vlastně včera objevil?“ „Novou hospodu,“ říká manžel.
- Diskutují dva medicové: „A na co se chcete specializovat, pane kolego?“ „Na nos!“ „Velmi zajímavé. A na kterou dirku?“
- „Buď opatrnější při jízdě, Kateřino,“ napomíná muž ženu. „Pozor! Copak nevidíš značku nebezpečná zatáčka?“ „Právě, že ji vidím! Tak raději pojedou rovně!“
- „Máte smůlu,“ povídá překvapenému zloději majitel bytu, když ho přistihl při prohlížení jeho šatníku. „Manželka mě šacovala už před vami!“
- Paní Viola dohraje na klavír Mozartovu Malou noční hudbu a ptá se sladce svého muže: „Mám ještě něco přidat?“ „Ano,“ na to dychtivě chof, „večeři!“
- Paní Karuselská nerada nakupuje. „Milane,“ volá jednou, „ve spíži je myš!“ „Tak za ní rychle zavři dveře, jen ať si tam chlopně hlady,“ radí manžel.
- „Ladislave,“ obrací se žena na svého chotě na sedadle smrti, „nezdá se ti, že to tvoje auto je čím dál tím línější?“ „Ani se mu nehýbnu,“ odfrkne manžel, „zkus povolit ruční brzdu!“
- Mladík jedoucí na kole se ohlízel za skupinou pohledných děvčat, když vtom narazil na obrubník a spadl. Jak tam tak ležel, jela kolem holčička na kole a povídá mu: „Nic si z toho nedělej, to si zvykneš, mně tatínek také odmontoval ty postranní kolečka.“
- Spadne Pepa z lešení. Přijde tam Honza s Karlem a Honza povídá: „Dejte mu aspoň ruce ven z kapes, aby to vypadalo jako pracovní úraz.“ 110 Kč, Václav Koblížek, Louny

Dobrý nápad

Potkají se dva kamarádi po padesáti letech. Sedi u piva a vzpomínají, jako to bylo zamlada a taky přišla řeč na to, co si užijí se svou starou. Jak si jí musí hledět, přinést ji občas ytktu a takové ty věci. Když tak klábosí už dobré tři hodiny, napadne toho jednoho:

„Ty, pojd, vyměníme si je na týden a zkusíme, jaké to bude.“

„Tak jo, ale kdy je půjdeme vykopat?“

Vánoční tradice a zvyky

Štědrý den byl a dosud stále je pro všechny z nás nejkrásnějším dnem v roce. Během tohoto dne se dříve dodržoval přísný půst a rodiče dětem slibovali, že uvidí zlaté prasátko, pokud půst dodrží.

Adventní půst skončil o Štědrém večeru s východem první hvězdy. Teprve tehdy zasedali lidé ke slavnostní večeři. Podle lidové tradice nesměl být počet sedících u stolu lichý, proto se předem zvali hosté, aby se tomuto nebezpečí vyhnuli.

Před večeří byla společná modlitba s prosbou požehnání do nového roku. Časté bylo přání, aby se zase za rok všichni sešli u štědrovečerního stolu.

Štědrovečerní večeře měla zpravidla několik chodů. Mezi staré pokrmy na slavnostním stole patřily například pukance s mákem a medem, hrachová nebo čočková polévka, nákyp s houbami a podobně. Ryby jsou v dnešní době považovány za neodmyslitelnou součást štědrovečerní večeře. Málokdo však ví, že ryba nebyla příliš oblíbená a tradiční vánoční kapr se v Čechách rozšířil až v 19. Století.

Jídla muselo být na stole tolik, aby se všichni nasýtily a ještě zbylo. To bylo podle lidové víry zárukou hojnosti v příštím roce. Lidé se též snažili, aby pokrmy byly co nejrozmanitější – maso, pečivo, sladkosti a nepostradatelný chléb. Část pokrmů z večeře se dávalo dobytku, kladla se ke kořenům stromů do zahrady a sypala se do studně. Podle tradice to bylo přání zdaru v příštím roce.

České vánoce

Vánoční svátky na přelomu prosince a ledna nejsou pravým křesťanským svátkem. Byly pravděpodobně převzaty ze starořímských saturnálií, které se slavily ve stejnou dobu. Podobné jsou i obyčeje – vzájemné obdarovávání lidí, zdobení domů zelenými větvíčkami a pod. Poté, co se křesťanství stalo oficiálním náboženstvím, byl starým obřadům a slavnostem dán křesťanský charakter.

Vánočním svátkům předchází advent. Je to doba očekávání příchodu Mesiáše na svět. Přípravná doba na vánoce zahrnovala čtyři neděle před Štědrým dnem. Byla dobou postní, v níž platily zásady střídmosti v jídle a pití, zákaz tance, zábav a zpěvu a dobou intenzivního zbožného rozjímání.

Štědrý večer souvisel těsně s následujícím svátkem – Božím hodem vánočním, dnem narození Ježíška. Liturgicky se Štědrý den označuje jako vigilie, tedy předvečer slavnosti. Byl dnem postu a přípravy, doprovázený řadou lidových zvyků, od rozmanitých pověr až po poetické obyčeje, které zajišťují liturgickou podobu vánoc.

Pečení vánočního cukroví se stalo neodmyslitelnou součástí těchto svátků. Každá hospodyňka již dlouho před Vánoci začíná péct své vánoční cukroví, aby její stůl byl o Štědrém večeru zaplněn nejrozmanitějšími laskominami.

Spolu s kaprem utváří štědrovečerní stůl, jak ho jistě všichni znáte.

Po Štědrém dnu následuje Boží hod vánoční – den narození Krista. V tento den měli věřící zbožně rozjímat, podle lidové víry se vůbec nesmělo pracovat, ani lůžka se nestlala a někde dokonce zavazovali dobytku tlamy, aby nemohl přežvykovat a znesvěcovat tento den.

Vánoce (t. j. svatá noc), veliký svátek církevní zasvěcený památce narození Páně dne 25. prosince. Němci zovou jej *Weihnachten*, Angličané *Christmas*, Francouzi *Noël* (t. j. *Natalis*), Rusové *Rožděstvo Christovo*, Slováci *Kračún* (t. j. nejkratší den), Jihoslované *Božic* (t. j. mladý Bůh, syn Boží). Svátek tento zavedla církev ve IV. stol. a přizpůsobila jej k slavnosti pohanské zimního slunovratu, kdy podle domnění lidu »slunce se rodí« (*dies natalis Solis invicti*), jež církev přeměnila na *festum nativitatis Christi* a chystá se obrát k létu. V tu dobu Římané slavili svoje Saturnalie a bezpochyby též jiní národové pokládali dobu zimního slunovratu za dobu posvátnou a tajemnou. Svědčí o tom posavadní zvyky a pověry Štědrého večera (v. t.); té chvíle tajemné, plné kouzel a čarů, kdy veškerá příroda jest oživena, kdy domácí hovádka mezi sebou hovoří a člověku odhaluje se budoucnost. Jihoslované přinášejí do domu a zapalují badňák (v. t.) a na boží hod vánoční očekávají první návštěvu polazníka n. polazajníka, který přišed syne na práh obilí a udeřiv lopatou do hořícího badňáku, až jiskry litají, říká: »Ovoliko (tolik) goveda, ovoliko konjá, ovoliko kozá, ov. ovacá, ov. krmaká (krmníkú), ov. košnicá (úľú), ov. sreče i napredka (štěstí a zdaru)«. To prý přináší štěstí. — V. u lužických Srbů viz Srbové Lužičti, str. 961. — U nás na boží hod vánoční chodí koledníci zpívající a dárky sbírající (viz Koleda). Hospodářové přejí sobě, aby o v-cích mrzlo a bylo jasno, neboť podle jejich pranostiky: »bílé v., zelené velkonoce; světlá koleda, tmavá (plná) stodola; jasné v., mnoho vína a ovoce; lepší v. třeskuté než tekuté« a j.

Koleda (stsl. a pol. *koleda*, rus. *koljada*, srb. *koleda*) nazývá se vlastně doba vánoční od štědrého večera až do Nového roku nebo až do Tří králů. Jméno odvozuje se od lat. *kalendae*, což značilo první den každého měsíce, zde pak přeneseno na počátek roku, na dobu zimního slunovratu, kdy »slunce se rodí«, a slavnosti pův. pohanské přizpůsoben křesťanský svátek »narození Páně«. Potom stala se k. personifikací doby vánoční a od tud říkájí Rusové, že »koljada naroždajetsja nakanuně Rožděstva« (večer před hodem vánočním), a Bělorusové, že »jechala koljada u čarovnom vozočku, na sivym konečku«. Bělorusové podnes vodívají večer před Novým rokem po domech dva hochy, z nich jeden sluje bohatá k., jest oblečen v nové šaty a má na hlavě věnec z žitných klasů, druhý, chudá k., v rozedrané hazuce s věchem z vymláčené slámy. Vstoupíce do světnice zahalí oba hochy dlouhou pokrývkou a dávají hospodáři z nich na vybranou: vybere-li si bohatou, zapějí mu píseň zvěstující úrodu a bohatství; pakli že chudou, zvěstují mu neúrodu a chudobu. Obyčej choditi k-dou (koledovati), při čemž koledníci zpívají písně přejíce hospodáři v budoucím roce zdar a úrodu a dostávají za to dárky, rozšířen jest po všem Slovanstvu. Viz Koljady. U nás chodívali na k-du kněží, učitelé i žáci a brávali za to rozličné naturalie; nyní koledují děti.

Sob.

S odpovědí běžte za vydavateli DARK STAR . První tři dostanou zajímavou cenu.

Od tohoto čísla si můžete za menší poplatek dát inzerát
nebo seznamku!!

Opět jsme pro vás připravili hru se slovy, která prověří váš jazykový důvtip. Zvíře jménem „libovňák“ v žádném slovníku nenaleznete. Jeho jméno jsme vytvořili tak, že jsme ve slově tučňák nahradili část slova mající určitý význam slovem opačného (libov - ňák x tuč - ňák). Na tomto principu jsme vytvořili také dalších 11 jmen „luštiteckých“ zvířat. Vaším úkolem je přiřadit ke každému z vytvořených názvů obrázek skutečného zvířete, z jehož názvu nové jméno vzniklo. Písmeno, kterým je zvíře označeno, napíšete do příslušného okénka a tak získáte tajenku. (Pozn.: nahrazená část slova může být také předložka opačného významu.)

libovňák
záporyvoun
nenílen
kachpod
bezlon
tčeji (lidově)
ál (šachový)
brutopýr
tamkan
užnerka
dávan
otrokda

